

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 91.491 van 8 december 2000
in de zaak A. 97.925/XII-2849.**

In zake : Tim VAN DEN BRANDE
die woonplaats kiest bij
advocaat B. VAN DEN BERGH,
kantoor houdende te DILSEN-STOKKEM,
Arnold Sauwenlaan 3

tegen :

de VZW inrichtende macht van de Vlaamse
Katholieke Hogeschool voor Wetenschap en
Kunst,
die woonplaats kiest bij
advocaten D. D'HOOGHE en B. SCHUTYSER,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Henri Wafelaertsstraat 47-51, bus 1.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Tim
VAN DEN BRANDE op 29 november 2000 heeft ingediend
waarin bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schor-
sing wordt gevorderd van de tenuitvoerlegging van "het
besluit, genomen door de Examencommissie van de
Hogeschool voor Wetenschap & Kunst SINT-LUCAS - campus
GENT, 2e jaar van de Eerste Cyclus Architectuur
dd. 27.11.2000";

Gezien het gelijktijdig ingediende
verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de
vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota met opmerkingen van de
verwerende partij;

Gelet op de brief van 30 november 2000
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 5 december
2000, om 10.30 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad
G. VAN HAEGENDOREN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat
B. VAN DEN BERGH, die verschijnt voor verzoeker, en van
advocaat B. SCHUTYSER, die verschijnt voor de verwerende
partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur
D. MAREEN;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI,
hoofdstuk II, van de gecoördineerde wetten op de Raad
van State;

Overwegende dat de feiten dienstig voor de
beoordeling van de vordering tot schorsing de volgende
zijn :

1. Verzoeker volgt tijdens het academiejaar
1999-2000 het tweede jaar van de eerste cyclus
architectuur aan de Hogeschool voor Wetenschap en Kunst
SINT-LUCAS, campus Gent. Hij behaalt in de tweede
examenperiode voor de twee door hem opnieuw af te leggen
vakken "geschiedenis" en "ontwerpen" respectievelijk
11,5/20 en 8,5/20 punten. In totaal behaalt verzoeker
53,7 %.

2. Het vak "ontwerpen" waarvoor verzoeker
zowel in de eerste als in de tweede examenperiode een
onvoldoende behaalt is samengesteld uit vijf zogenaamde
"periodes". De eerste drie periodes vormen het gedeelte
"jaarwerken" waarvoor telkens een docent als mentor de
betrokken student begeleidt en beoordeelt, de vierde en
vijfde periode vormen het gedeelte "eindwerken" dat door
een zogenaamde atelierjury wordt geëvalueerd en beoor-
deeld. De afzonderlijke beoordelingen voor de jaarwerken

en de eindwerken vormen samen de eindbeoordeling voor het vak "ontwerpen".

3. Op 22 september 2000 wordt verzoeker door de examencommissie afgewezen. Verzoeker vraagt de voorzitter van de examencommissie om de beslissing van de examencommissie opnieuw te onderzoeken; bij brief van 24 oktober 2000 wordt hem door de voorzitter meegedeeld dat "een grondig onderzoek terzake (werd) ingesteld" en "dat geen vergissingen konden worden vastgesteld, noch in de berekeningen, noch betreffende vermeende naamverwisseling". Verzoeker vraagt daarna, bij monde van zijn raadsman, afschrift van de beraadslagingsstukken van de examencommissie en van de jury voor het vak "ontwerpen", welke hem uiteindelijk worden meegedeeld op 7 november 2000.

4. Bij een eerste verzoekschrift vordert verzoeker bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging van het genoemde besluit van 22 september 2000 van de examencommissie en van de genoemde beslissing van 24 oktober 2000 van de voorzitter van de examencommissie. Op 27 november 2000, daags voor de terechtzitting, stelt de beleidsraad van het departement Architectuur van de Hogeschool voor Wetenschap en Kunst een examencommissie samen die, na beraadslaging op dezelfde datum, beslist dat de examenperiode van de tweede zittijd 1999-2000, voor wat verzoeker betreft, heropend wordt (artikel 1), dat de beslissing genomen door de examencommissie op 22 september 2000 ingetrokken wordt voor zover verzoeker niet geslaagd wordt verklaard (artikel 2) en dat verzoeker niet geslaagd wordt verklaard voor het tweede jaar van de eerste cyclus architectuur (artikel 3). Artikel 3 van dit besluit van 27 november 2000, waarbij verzoeker niet geslaagd wordt verklaard voor het tweede

jaar van de eerste cyclus architectuur, vormt het voorwerp van onderhavige vordering.

5.1. Het proces-verbaal van de beraadslaging van de examencommissie van 27 november 2000 vermeldt volgende visa en overwegingen :

"Gelet op het besluit, genomen door de Examencommissie van de Hogeschool voor Wetenschap & Kunst SINT-LUCAS-Campus Gent, 2^e jaar van de Eerste Cyclus Architectuur dd. 22 september 2000.

Gelet op de beslissing, genomen door de Voorzitter van de Examencommissie van de Hogeschool voor Wetenschap & Kunst SINT-LUCAS-Campus Gent, 2^e jaar van de Eerste Cyclus Architectuur dd. 24 oktober 2000.

Gelet op de artikelen 10, 31, 34, 36 en 39 van het examenreglement.

Gelet op de beoordeling van de jaarwerkzaamheden van Tim VAN DEN BRANDE in het kader van het vak ontwerpen.

Gelet op het schriftelijke verslag van de jury d.d. 20 september 2000 over het eindontwerp van Tim VAN DEN BRANDE.

Gelet op de mondelinge verduidelijking van mevrouw M. Valembois en de docenten bij de jaarbeoordeling.

Gelet op de mondelinge verduidelijking van de heer P. François, verslaggever van de jury bij dit verslag.

Gelet op de tabel van wegingscoëfficiënten goedgekeurd door de examencommissie samengesteld door de Beleidsraad van het Departement Architectuur op 22 september 2000.

Gelet op het vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid ingediend door Tim VAN DEN BRANDE tegen de beslissing genomen door de Examencommissie van de Hogeschool voor Wetenschap & Kunst SINT-LUCAS - Campus Gent, 2^e jaar van de Eerste Cyclus Architectuur dd. 22 september 2000, evenals van de beslissing, genomen door de Voorzitter van de Examencommissie van de Hogeschool voor Wetenschap & Kunst SINT-LUCAS- Campus Gent, 2^e jaar van de Eerste Cyclus Architectuur dd. 24 oktober 2000.

Overwegende dat de examencommissie kennis neemt van het rapport van Tim VAN DEN BRANDE en de daarin vervatte examenuitslagen van de 2^e zittijd van het 2^e jaar van de Eerste Cyclus Architectuur, toegevoegd als bijlage.

Overwegende dat de ombudsman zijn gesprekken met de student toelicht;

Overwegende dat uit dit rapport blijkt dat Tim VAN DEN BRANDE voor het vak ontwerpen slechts een cijfer van 8,5/20 behaalt.

Overwegende dat dit cijfer een afgerond gemiddelde is van de quoterings voor het gedeelte jaarwerken en het gedeelte eindwerken.

Overwegende dat Tim VAN DEN BRANDE in de tweede zittijd voor het gedeelte jaarwerken (met totaal gewicht van 50 %) na de tweede zittijd een gemiddelde van 11,33/20 behaalde en voor het gedeelte eindwerken (met totaal gewicht van 50 % een cijfer van 6/20).

Overwegende dat de docenten W. Azou, M. Herman en M. Valembois, die de student begeleid hebben voor het gedeelte jaarwerken, de gegeven quoterings als volgt verantwoorden :

- het jaarwerk is een continue proces waarbij na elke beoordelingsstap de argumentaties rechtstreeks en uitvoerig met de student worden besproken in het kader van studiebegeleiding;
- bij het jaarwerk wordt de procesontwikkeling en de inspanningen van de student mede gewaardeerd, waardoor de quotaties gemiddeld hoger liggen;
- concreet en beknopt kan gesteld worden (dat) het werk van de student gekenmerkt is door :
 - gebrekkige en onsamenhangende conceptvorming
 - structurele problemen en schaalmoelijkheden
 - geleidelijke verbetering in de voorstelling door intense begeleiding.

Overwegende dat het juryverslag van 20 september 2000 zoals in bijlage, door de verslaggever P. François grondig wordt toegelicht, en dat de commissie zich de motieven in het verslag vervat volledig eigen maakt;

Overwegende dat de examencommissie zich de motieven die aan de grondslag gelegen hebben van zowel de motivering voor het gedeelte jaarwerken als het gedeelte eindwerken eigen maakt, de quoterings van 8,5/20 voor het gedeelte ontwerpen bevestigt (11,33/20 voor het gedeelte jaarwerken en 6/20 voor het gedeelte eindwerken).

Overwegende dat de examencommissie van oordeel is dat er geen redenen zijn om in het licht van deze quoterings tot deliberatie van de student over te gaan :

- het vak ontwerpen is het belangrijkste vak in het 2^e jaar van de 1^e cyclus architectuur (wegingscoëfficiënt 21, waar aan de andere vakken slechts een wegingscoëfficiënt van 6 tot 8 wordt toegekend).
- Tim VAN DEN BRANDE behaalde als gemiddeld resultaat in de tweede examenperiode slechts 53,7 %".

5.2. Het juryverslag van 20 september 2000, toegevoegd als bijlage bij het proces-verbaal, vermeldt het volgende :

"Eindtermen

- * Voldoende begrip van, en kritische visie op de gegeven complexiteit van de opdracht.
- * Verwerking van de gestelde problematiek tot een waardevol totaalconcept.
- * Architectonische persoonlijkheid en persoonlijke wijze van omgaan met (ver-beelding)
- * Ruimtelijk inzicht en betekenisvolle ruimtelijke kwaliteiten.
- * Structurele en constructieve logica en een begin van toepassing bij vorm- en karakterbepaling van het ontwerp.
- * Beheersing van de voorstellingstechnieken aangepast aan het ontwerp.

Kwotatie

6/20

Verslag

- * 4-eenheid zien/horen/smaken/tasten in combinatie met waterwinkel
- * voor architectuur ongezonde uitgangspunten; nadelen van de site worden geëxpliciteerd en gebruikt als conceptdragers ("oogkleppen")
- * info op de plannen onvolledig; student tekent niet wat er wel is; zwakke tekentaal
- * wanverhoudingen in plan; schaalprobleem
- * onzinnig gebruik van metafoor

Het verslag geeft de hoofdstructuur weer die aan de basis heeft gelegen van de beoordeling. De teksten zijn noch limitatief, noch letterlijk op te vatten, zij worden verder bij de student gecommenterieerd door een docent";

Overwegende dat luidens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat verzoeker als eerste middel de schending aanvoert van de materiële motiveringsplicht, doordat de examencommissie niet afdoende en met voldoende draagkracht verantwoordt waarom verzoeker als niet geslaagd dient te worden beschouwd en derhalve niet in aanmerking komt om te worden gedelibereerd, dat de examencommissie niets anders heeft gedaan dan kennis te nemen van en conclusies te verbinden aan de haar ter beschikking gestelde punten voor het vak "ontwerpen" dat nochtans geen kennisvak is, dat de motivatie dat verzoeker slechts 53,7% heeft behaald niet afdoend is nu dergelijk resultaat ruimschoots de helft der punten overschrijdt, dat in het proces-verbaal van de examencommissie de punten niet worden vermeld die aan verzoeker worden toegekend voor de verschillende vakken, dat het proces-verbaal evenmin vermeldt, in strijd met artikel 27 van het examenreglement, dat de examencommissie bij consensus heeft geoordeeld of, in het andere geval, het resultaat van de stemming, wat het vermoeden versterkt dat geen deliberatie heeft plaatsgevonden;

Overwegende dat uit het proces-verbaal van de beraadslaging blijkt dat de examencommissie "kennis neemt van het rapport van (verzoeker) en de daarin vervatte examenuitslagen (...), toegevoegd als bijlage"; dat een bijlage geacht wordt deel uit te maken van de tekst waarbij hij gaat; dat de bewering dat in het proces-verbaal de punten voor de verschillende vakken niet worden vermeld feitelijke grondslag mist;

Overwegende dat de motivering van de beslissing waarbij een kandidaat voor een examen niet geslaagd is in beginsel in de punten zelf vervat ligt; dat dit principieel uitgangspunt niet geldt voor het vak "ontwerpen", dat de beoordeling inhoudt van een artistieke prestatie en waarbij het niet gaat om

kennisvragen; dat de examencommissie blijkens het proces-verbaal van de deliberatie kennis heeft genomen van de motieven die, voor wat de betrokken docenten betreft, aan de grondslag hebben gelegen van de beoordeling van het gedeelte jaarwerken eensdeels en die, voor wat de atelierjury betreft, aan de grondslag hebben gelegen van de beoordeling van het gedeelte eindwerken anderdeels; dat die motieven vervolgens werden toegelicht door de betrokken docenten en door de verslaggever van de jury en zijn weergegeven in het proces-verbaal of er een bijlage van uitmaken; dat de examencommissie zich die motieven uitdrukkelijk eigen heeft gemaakt; dat de examencommissie tenslotte op grond van die motieven de beoordeling 8,5/20 voor het vak "ontwerpen" bevestigt; dat aldus de bewering van verzoeker dat de examencommissie "niets meer vermeldt dan het mathematisch tekort van verzoeker op het vak ONTWERPEN" en "niets anders gedaan heeft dan kennis te nemen van en conclusies te verbinden aan de haar ter beschikking gestelde punten" voor het vak "ontwerpen" eveneens feitelijke grondslag mist;

Overwegende dat over verzoeker wel degelijk een deliberatie lijkt te zijn gebeurd; dat voor studenten die niet van rechtswege geslaagd zijn, zoals dit het geval is met verzoeker, de examencommissie autonoom oordeelt over het al dan niet slagen; dat dit oordelen over het al dan niet slagen -of volgens de woorden van verzoeker "de afweging (...) van één of meer onvoldoendes in het globale resultaat"- de deliberatie van de examencommissie is (deliberatie : beraadslaging, overleg, aldus van Dale Groot Woordenboek der Nederlandse Taal); dat de examencommissie blijkens het proces-verbaal verzoeker niet geslaagd verklaart en daarvoor redenen opgeeft;

Overwegende dat de artikelen 27 en 28 van het examenreglement niet lijken in te houden dat de wijze van beslissing van de examencommissie in het proces-verbaal moet worden genoteerd, althans niet wanneer geen stemming heeft plaatsgevonden en de beslissing bij consensus wordt genomen; dat uit het ontbreken van zulke vermelding niet kan worden besloten dat de examencommissie niet zou hebben gedelibereerd, nu uit het proces-verbaal het tegendeel lijkt te kunnen worden vastgesteld;

Overwegende dat de examencommissie het niet geslaagd verklaren van verzoeker lijkt te verantwoorden op grond van drie elementen, te weten ten eerste, het tekort van verzoeker voor het vak ontwerpen ("in het licht van deze quotering", dit wil zeggen het tekort van 8,5/20), ten tweede, het belang van het desbetreffende vak in het geheel van de jaaropleiding ("het vak ontwerpen is het belangrijkste vak (met een) wegingscoëfficiënt 21, waar aan andere vakken slechts een wegingscoëfficiënt van 6 tot 8 wordt toegekend") en ten derde, het totaal jaarresultaat ("gemiddeld resultaat in de tweede examenperiode slechts 53,7%"); dat deze motieven in rechte aanvoerbaar en in feite juist lijken te zijn en dat zij, samen genomen, in redelijkheid aanvaardbaar lijken te zijn om de bestreden beslissing te kunnen dragen;

Overwegende dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat verzoeker een tweede middel put uit de schending van het redelijkheidsbeginsel, doordat de examencommissie de beoordeling 6/20 van de atelierjury overneemt en de beoordeling voor het vak "ontwerpen" (8,5/20) als uitgangspunt heeft gehanteerd voor zijn niet-geslaagd verklaren, terwijl de beoordeling van het eindwerk kennelijk onredelijk is, dat die

kennelijke onredelijkheid blijkt uit het geven van "een nagenoeg niet deliberbeerbaar 'buiscijfer' (6/20) (...) voor een ontwerp, waarvan de beoordeling strikt subjectief gebeurt, in functie van persoonlijke smaken en voorkeuren"; dat verzoeker verschillende grieven heeft tegen de in het evaluatieverslag opgenomen motieven; dat verzoeker met deze grieven in essentie betoogt dat de jury een subjectieve beoordeling heeft gegeven en dat "uit niets blijkt op basis van welke criteria of parameters de juryleden tot het desbetreffend eindresultaat zijn gekomen", dat desgevallend een deskundige moet worden aangesteld;

Overwegende dat de vraag van verzoeker om desgevallend een deskundige aan te stellen om uit te maken of de beoordeling van het ontwerp redelijk was moet worden afgewezen omdat de snelheid waarmee de Raad van State in de fase van het kort geding bij uiterst dringende noodzakelijkheid moet optreden, niet te verenigen is met het aanstellen van een deskundige;

Overwegende dat de Raad van State zich niet in de plaats van de examencommissie of van de atelierjury kan stellen voor de beoordeling van de examenresultaten; dat de Raad van State verzoeker derhalve niet kan beschermen tegen onredelijke beslissingen, alleen tegen onwettige beslissingen; dat een beoordeling door de examencommissie enkel voor onwettig kan worden gehouden indien blijkt dat die beslissing kennelijk onredelijk is, dit wil zeggen wanneer het om een beslissing gaat waarvan het niet denkbaar is dat enige in redelijkheid handelende overheid ze zou kunnen nemen;

Overwegende dat het evaluatieverslag van de jury van 20 september 2000 onder het begrip "eindtermen", in strijd met wat verzoeker beweert, de

criteria in herinnering brengt waarop de eindwerken beoordeeld dienen te worden;

Overwegende dat een evaluatie van een ontwerp in een architectuuropleiding onvermijdelijk een waardeoordeel insluit dat een meer subjectief karakter heeft dan de beoordeling van kennisvragen, wat precies een reden is waarom niet kan worden volstaan met de enkele mededeling van een eindcijfer als motivering van die beoordeling; dat een deels subjectieve beoordeling van een ontwerp uit zichzelf geen kennelijk onredelijke of ontoelaatbare beoordeling is; dat de deskundigheid van een met het oog op die evaluatie door de hogeschool samengestelde jury in beginsel aangenomen moet worden; dat het vertrouwen van de school dat blijkt uit haar beslissing tot samenstelling van de jury en dezes veronderstelde deskundigheid de nodige waarborgen lijken te bieden opdat de onvermijdelijk subjectieve aspecten van een beoordeling van een architectuurontwerp niet ontaarden in trivialiteit of willekeur, doch eensdeels gestoeld zijn op vakkennis en dus pertinent zijn en anderdeels gebaseerd zijn in de onderwijsopvattingen van de betrokken school zodat, met de woorden van het in het administratief dossier neergelegd Protocol aangaande de kandidaatsproef Ontwerpen (campus Gent), "(d)e cultuur van de campus wordt gerespecteerd"; dat meer bepaald met betrekking tot de voorliggende zaak de verwerende partij ter zitting verklaart, zonder hierin door verzoeker te worden tegengesproken, dat de jury die verzoekers eindwerk heeft beoordeeld is samengesteld uit vijf docenten, architecten en interieurarchitecten verbonden aan de hogeschool maar zonder lesopdrachten in het betrokken jaar; dat de beoordeling die deze jury heeft gegeven een collegiale beoordeling is geweest; dat verzoeker de deskundigheid van de juryleden als zodanig niet in vraag lijkt te stellen en in de huidige stand van de procedure nalaat zijn persoonlijke onvrede met

het juryverslag te onderbouwen met ook maar enige, op het vlak van de bij de jury veronderstelde vakkennis evenwaardige, bewijsstukken; dat de gegevens van het dossier geen vragen oproepen omtrent de deskundigheid van de atelierjury of de ernst van de door haar neergeschreven evaluatie; dat de motieven van de examencommissie in de huidige stand van de procedure niet als kennelijk onredelijk bestempeld kunnen worden;

Overwegende dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat verzoeker een derde middel put uit de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, doordat de examencommissie na de intrekking van haar eerste beslissing heeft nagelaten de grieven van verzoeker aan een nader onderzoek te onderwerpen, dat geen afzonderlijke beoordeling voorligt van de ontwerpen tijdens het gedeelte jaarwerken, dat geen individuele beoordeling voorligt van ieder lid van de jury van het gedeelte eindwerken, dat de evaluatie onvolledig en kortstondig is geweest, dat de opmerkingen van de juryleden niet vooraf aan verzoeker werden meegedeeld zodat hij er zich ter dege tegen kon verdedigen, dat het eindcijfer 8,5/20 niet strookt met de deelresultaten aan verzoeker meegedeeld;

Overwegende dat de examencommissie haar beslissing van 22 september 2000 heeft ingetrokken en vervangen door een nieuwe beslissing; dat die nieuwe beslissing het gevolg is van de bezwaren die verzoeker heeft gericht aan de school en van zijn eerste verzoekschrift bij de Raad van State; dat hiervoren reeds is overwogen dat de nieuwe beslissing gemotiveerd lijkt te zijn en wel door wat draagkrachtige motieven lijken te zijn; dat wanneer de examencommissie een beslissing intrekt en vervangt door een nieuwe beslissing, geen rechtsregel lijkt voor te schrijven dat bovendien een

antwoord moet worden geformuleerd op grieven van de belanghebbende student; dat het gedeelte eindwerken en het gedeelte jaarwerken op afzonderlijke opdrachten betrekking hebben en ieder een eigen finaliteit hebben zodat uit de resultaten voor het ene gedeelte geen besluit lijkt te volgen met betrekking tot het andere gedeelte; dat de examencommissie heeft kunnen beschikken over de eindbeoordeling van het gedeelte jaarwerken; dat niet vereist lijkt te zijn dat een examencommissie bovendien nog moet kennis nemen van alle beoordelingen en deeltcijfers die tezamen tot het eindcijfer aanleiding gaven; dat de jury collegiaal beraadslaagt en er derhalve geen individuele beoordelingen vereist lijken te zijn; dat, mochten deze individuele beoordelingen toch gegeven zijn, het niet kennisnemen ervan door de examencommissie in de huidige stand van de procedure geen onzorgvuldigheid lijkt te zijn nu uit het geschreven verslag van de jury niet blijkt dat sommige leden ervan het met de globale beoordeling grondig oneens zouden zijn geweest;

Overwegende dat luidens artikel 5 van het examenreglement voor het opleidingsonderdeel ontwerpen een jury-evaluatie wordt ingericht, maar dat noch dit artikel noch enige andere relevante bepaling voorafgaandelijk een verdediging lijkt voor te schrijven zoals gebruikelijk is bij eindverhandelingen; dat het lijkt te volstaan dat de jury kennis neemt van het eindwerk en er een beoordeling over geeft; dat uit hetgeen met betrekking tot het eerste en het tweede middel is overwogen volgt dat de overige kritiek van verzoeker op de evaluatie door de jury in de huidige stand van de procedure niet kan worden aangenomen; dat in het geval er in de berekening van de punten van verzoeker materiële vergissingen zijn gebeurd, hiervoor het bij artikel 36 van het examenreglement georganiseerde administratief beroep dient te worden ingesteld; dat uit

de stukken van het administratief dossier niet blijkt dat verzoeker specifiek op dit punt reeds een betwisting bij de voorzitter van de examencommissie heeft aanhangig gemaakt;

Overwegende dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat verzoeker als vierde middel de schending aanvoert van de hoorplicht, van de rechten van de verdediging, van artikel 6.1 van het E.V.R.M. en van artikel 30 van het examenreglement;

Overwegende dat mag worden aangenomen dat de verwerende partij haar beslissing van 22 september 2000 heeft ingetrokken als rechtstreeks gevolg van de betwisting met verzoeker en het gegeven dat verzoeker de schorsing had gevorderd van de uitvoering van die beslissing in een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid; dat bijgevolg aangenomen mag worden dat de verwerende partij kennis heeft genomen van de grieven van verzoeker; dat bij het nemen van een nieuwe beslissing niet vereist lijkt te zijn dat de gegriefde student persoonlijk aanwezig zou moeten zijn of gehoord zou moeten worden; dat een student "gehoord" wordt tijdens het examen; dat het "horen" in het geval van een vak "ontwerpen" in beginsel neerkomt op het tonen van de desbetreffende maquette; dat verzoeker ter zitting verklaart dat bij de beoordeling door de jury van zijn eindwerk bovendien een (zij het korte) gedachtenwisseling heeft plaatsgehad; dat verzoeker dan ook de kans niet ontzegd lijkt te zijn geweest om zo nodig aanvullende toelichting te geven bij de door hem ontworpen maquette;

Overwegende dat een examencommissie die beraadslaagt over de resultaten van de examens en de daaraan te hechten gevolgen, behoudens een uitdrukkelijk

voorschrift ter zake, in beginsel niet de verplichting heeft de student die het voorwerp uitmaakt van haar beslissing andermaal in de gelegenheid te stellen voor zijn belangen op te komen; dat dit in bijzondere omstandigheden anders kan zijn, zoals in het geval wanneer de beslissing van de examencommissie gegrond zou zijn op een persoonlijke gedraging van de student (zie overigens artikel 37, § 5, van het examenreglement, luidens welke bepaling de student bij fraude op zijn verzoek gehoord wordt door de examencommissie); dat deze zaak geen aanwijzingen lijkt te bevatten van aard om van het gestelde beginsel af te wijken;

Overwegende dat, daargelaten de vraag of artikel 6.1 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden in de voorliggende zaak van toepassing is, naar Belgisch recht aan die verdragsbepaling is voldaan door de mogelijkheid van een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en een annulatieberoep bij de Raad van State;

Overwegende dat artikel 30 van het examenreglement enkel betrekking heeft op de bespreking van een examen, of het inkijken ervan, samen met de examinator;

Overwegende dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat verzoeker als vijfde middel de schending aanvoert van de 'fairplay-norm', doordat het intrekken en vervangen van de bestreden beslissing van 20 september 2000 als "vertragingsslag" een "uitputtingsslag" is die de examencommissie wil voeren met verzoeker die immers nog maar weinig tijd heeft om een nieuw leerjaar met vrucht te volgen;

Overwegende dat de beslissing van 20 september 2000 op het ogenblik van haar intrekking door verzoeker in rechte met een annulatieberoep werd bestreden, onder meer op grond van het ontbreken van een formele motivering; dat het intrekken van een bij de Raad van State bestreden rechtshandeling met het oogmerk deze uit het rechtsverkeer te verwijderen omwille van een mogelijke, door verzoeker ingeroepen onregelmatigheid en het prompt vervangen ervan door een andere beslissing die niet meer behept zou zijn met die onwettigheid, waardoor de tussen de verzoeker en de verwerende partij te voeren rechtsstrijd overigens op korte termijn van de externe wettigheid van de beslissing naar haar interne wettigheid kon worden verplaatst, bezwaarlijk als een "vertragingsmaneuver" kan worden beschouwd; dat verzoeker niet aantoont dat de hogeschool te dezen met enige kwade trouw zou hebben gehandeld; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat geen van de aangevoerde middelen ernstig zijn; dat niet voldaan is aan een van de voorwaarden gesteld in artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op acht december 2000, door :

de HH. G. VAN HAEGENDOREN,

W. GEURTS,

De griffier,

W. GEURTS.

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
toegevoegd griffier.

De voorzitter,

G. VAN HAEGENDOREN.